

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

125. An absolvere possit ab excommunicatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

niter receptum in c. 2. de solut. nisi tamen suspensio proveniat à delicto occulto, & non deducto ad forum contentiosum; quia tunc Vicarius Episcopi specialiter deputatus absolvere potest à suspensione, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis. Sbroz. cit. q. 184. num. 3. in fine. & num. 5. juxta expressam dispositionem Tridentini sess. 24. c. 6. De cetero Vicarius habens speciale mandatum ad absolvendum etiam à suspensione, non poterit vi illius adhuc absolvere suspensum in iis casibus, ubi absolutio specialiter esset demandata Episcopo per Papam. Sbroz. l. 2. q. 186. remissivè ad se ipsum q. 35. l. 2.

Questio 124. An Vicarius relaxare possit interdictum?

Respondeo de relaxatione interdicti pariter ac de absoluteione à suspensione faciendâ à Vicario est loquendum. Hinc in casibus, in quibus Vicarius absolvere potest à suspensione, potest etiam absolvere ab interdicto. Sbroz. l. 2. q. 185. num. 2. Pax Jord. l. cit. num. 201. est enim poena interdicti minor poena suspensionis ab officio, ut Diaz. in pract. crim. Can. c. 21. in princ. atque ita jam Vicarius de mandato speciali, & non sine illo relaxare poterit interdictum à jure vel Canone prolatum. Sbroz. l. cit. n. 3. nimirum in illis casibus Episcopo permittis, nec reservatis à conditore Canonis juxta dicta quæst. præced. de suspensione.

Questio 125. An Vicarius generalis Episcopi absolvere possit ab excommunicatione?

1. Respondeo primò: absolvere potest sine speciali mandato ab excommunicatione, quam ipse tulit, Sbroz. l. 2. q. 172. num. 1. Regula enim communis, quod excommunicatus remittitur ad suum excommunicatorem ab eo absolvendus. Sbroz. l. 2. q. 183. num. 2. & cit. q. 172. num. 1. juxta c. pastoralis. §. præterea. de offic. ordinar. & ibidem Felin. num. 9. & ille, qui potest condemnare, etiam potest absolvere; convertibilique sunt absolvere & condemnare, ita ut qui potest unum, possit & alterum. Sbroz. q. 172. num. 2. citatis. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 3. & seq. ubi etiam dicat, potestatem datam ad ligandum esse quoque commissam ad solvendum. Innoc. in c. prudentiam. de offic. delegat. num. 14. Butrio in c. tua. de offic. Vicar. &c. & in terminis de Vicario Episcopi tenent Cardin. in Clem. 1. de off. Vicar. n. 19. Covar. in c. alma. p. 1. §. 2. n. 10. Et in excommunicatione hominis solus excommunicans absolvit, etiam si sibi non reservaverit absolutionem. Sbroz. l. 2. q. 179. n. 7. nisi, ut addit Sbroz. n. 8. lata sit excommunicatio per hominis vel judicis sententiam, quæ generalis sit.

2. Extenditur responsio primò (quæ extensio uti & extensio subsequens applicari quoque potest absoluteioni ab excommunicatione faciendâ à Vicario ex commissione ei specialiter delegata) ut etiam absolvere possit Vicarius extra Diocesim. Sbroz. cit. q. 172. num. 5. quia hæc absolutio est jurisdictionis voluntariæ, quæ etiam extra provinciam exerceri potest, juxta l. 2. ff. de offic. procons. ubi Baldus, Jason, in l. fin. ff. de jurisdic. omni. Judic. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 16. & 19. Sbroz. l. cit. Extenditur secundò ad Vicarium Episcopi, etsi is Sacerdos non esset. Sbroz. cit. q. 172. num. 7. citatis Abb. in cap. ab excommunicato. de rescript. n. 16. & in c. transmissam. de elect. num. 2. Navar. in manual. confess. c. 27. n. 14. Anton. 3. p. tit. 24. c. 77. Tabien.

v. Absolutio, qui etiam dicat, à sola excommunicatione posse excommunicatorem absolvere quò ad forum conscientie, etiam non Sacerdotem, sed solâ primâ tonsurâ initiatum; non tamen quò ad forum poenitentiae, ubi absolutio ab excommunicatione conjungitur cum absoluteione à peccatis. Eò quòd excommunicatio actus sit jurisdictionis, & à Judice Ecclesiastico exerceri possit, etiam non Sacerdote, vel etiam Diacono aut Subdiacono. Sbroz. n. 8. ex Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 11. num. 10. de sentent. excommunicat. & consequenter etiam ab eodem absolvi juxta dicta paulò ante. Subjungit tamen Sbroz. num. 10. Vicarium non Sacerdotem, cum ipse absolvere nequeat à culpa, sed tantum à poena, facturum sanctè & honestè, si committat absoluteionem Sacerdoti, qui absolvat à poena & à culpa. Pro quo citat Abb. in cit. c. excommunicato. n. 16. Syl. in sum. v. absolutio. Bottæ. de Synodo, &c. Quin & in fine num. 3. addit Sbroz. commodius videri committere absoluteionem presbytero, à quo, ut absolvatur excommunicatus coram Notario & testibus, curare debet, ut, cum oportuerit, probare possit absoluteionem. Unde jam etiam patet, absoluteionem ab excommunicatione per Vicarium delegari posse alteri, ut ex professo tradit Sbroz. l. 2. q. 181. à num. 1. citatis Imol. & Butrio. in c. ab excommunicato. de rescript. Abb. & Felin. in c. his, quibus. de offic. ordinar. dum scribunt absoluteionem ab excommunicatione esse delegabilem per Ordinarium, & consequenter per Episcopi Vicarium, ut pote qui Ordinarius est, quemadmodum & ipsa excommunicatio delegabilis est juxta Abb. in cit. c. his quibus, & in c. pastoralis. de offic. Ordinar. Sbroz. cit. q. 181. n. 3.

3. Limitatur è contra, ut non possit Vicarius absolvere ab excommunicatione, quam ipse tulit ex commissione excommunicandi sibi tantum delegata, nisi id expressè in illa commissione dicatur. Sbroz. cit. 172. num. 14. citans Borgal. tract. de irregulari. & dispens. p. 6. tit. de absolut. à majore excommunic. n. 29. Quod ipsum tamen sublimitat Sbroz. num. 15. ita ut, dum Vicarius haberet mandatum Episcopi ad excommunicandum, & excommunicavit in contumacia, absolvere possit, nisi esset commissa causa cum termini perfixione ad expediendum, & terminus esset elapsus. Alias enim extra hunc terminum Vicarius Episcopi sine speciali mandato absolvere nequeat excommunicatum.

4. Respondeo secundò. Tamen si igitur Vicarius absolvere possit ab excommunicatione lata ab homine, puta ab Episcopo (saltem dum hic sibi eam absoluteionem non reservavit) vel ejus delegato, ut satis indicat Sbroz. l. 2. q. 179. in princ. (de quo ex professo quæst. seq.) non poterit tamen sine speciali mandato absolvere excommunicatos excommunicatione juris seu Canonis. Sbroz. ibidem. num. 1. & 2. citans Gl. in c. sua. 2. de poenit. & remissione in 6. n. refutatur. Abb. in c. nuper de sent. excomm. n. 6. Felin. ibid. num. 1. Butrio in c. sua. de offic. Vicar. &c. eò quòd dispensatio à Canone videtur permessa solis Episcopis. Pro quo citat inter alios Felin. in c. pastoralis. §. præterea. num. 10. de offic. ordinar. ubi dicat, quòd ubicunque Canon relinquit absoluteionem ab excommunicatione inferioribus, intelligatur de solis Episcopis.

5. Respondeo tertio: sic quoque sine speciali mandato absolvere nequit ab excommunicatione majore Episcopo reservata. Sbroz. cit. q. 179. n. 3. citatis Felin. & Abb. in cit. c. nuper. Idque etiam si excommunicatio lata fuerit per constitutionem seu statutum Episcopi, sive Prælati Ecclesiastici. Sbroz.

cit. q. 179. num. 4. citans Imol. & Abbat. in *c. gravi. de prob. Felin. in cit. c. pastoralis. de offic. Ordinar. num. 9.* ubi is equiparatur excommunicatum constitutione inferiorum excommunicato excommunicatione Canonis Papæ.

6 Respondeo quartò : absolvere quoque non poterit (subintellige etiam de speciali mandato Episcopi) Vicarius excommunicatum exemptum ab Ordinario, etiam si reservatio absolutionis facta non sit à conditore Canonis. Sbroz. *cit. q. 179. num. 6.* citatis Dominic. in *c. non solum. de regul. juris in 6. Federic. conf. 14. Felin. in cit. c. pastoralis. §. preterea. num. 10.* eo quod hujusmodi absolutio spectet ad Papam, qui solus censetur Episcopus exemptorum juxta Felin. *loc. cit.* & Rebuff. *tit. de union. revocat. num. 22.*

7. Respondeo quintò : in specie absolvere nequit sine speciali mandato ab excommunicatione Canonis : *Si quis suadente diabolo.* quam quis incurrit ob violentam manuum injectionem factam Clerico, & in iis certis casibus, in quibus ex officio absolutio hæc competit Episcopo præstita satisfactione. Sbroz. *l. 2. q. 180. num. 1.* citans *c. de cetero. de sentent. excom. c. in his quibus. de offic. Ordinar.* & utrobique Canonistas & Abb. in *c. ea noscitur. de sentent. excommunic. Extenditur quoque responsio nostra ad Vicarium Papæ, ut necis subditos aut aliunde venientes absolvere possit à dicta excommunicatione incurta ob violentam injectionem manuum sine speciali mandato. Sbroz. num. 4. citans Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. num. 35. &c. Poterit tamen id ex speciali commissione Episcopi. Sbroz. *l. cit. num. 2.* citatis Butrio in *c. ab excommunicato. de rescrip. Gl. in cit. c. de cetero. v. licet. Laucel. &c.* Observandum nihilominus quòd tradit Fagn. in *c. pervenit. de sentent. excommunic. num. 8. & 9.* nimirum excommunicatos ob levem injectionem manuum in Clericum absolvi posse per Episcopum. Idque jure ordinario, & non ex speciali tantum gratia & delegatione, idque juxta veriorum intellectum *cit. c. pervenit.* & si injuria illata est mediocri, non posse Episcopum absolvere ab excommunicatione ideo incurta, nisi privilegiatos, ut Osiarium, Officialem, servum Clericum, communiter viventes, & professos : si autem injuria sit gravis seu enormis, Episcopum non posse absolvere sine speciali commissione sibi facta per Papam, nisi eos, qui Papam non possunt adire, ut senes & mulieres, pueros, valetudinarios & hujusmodi, prout hanc distinctionem traditam per Jo. And. in *cit. c. pervenit. num. 3.* sequi ait Fagnanus Abbatem in *idem c. num. 2.* Marian. Socin. *ibidem à num. 7.* & DD. communiter. Item, quòd habet Fagn. *loc. cit. à num. 10.* quòd nimirum eadem facultas absolvendi ab excommunicatione incurta ob levem percussione Clerici competat quoque Prælati Episcopo inferioribus, habentibus tamen jura Episcopalia seu jurisdictionem quasi Episcopalem; eò quòd illi competant omnia ad Episcopalem jurisdictionem pertinentia; absolutio verò ab excommunicatione, etiam Canonis : *si quis suadente,* non sit ordinis, sed jurisdictionis Episcopalis. Ac denique quòd habet *num. 16.* quòd propriè huc spectat : in hac materia absolutionis ob levem percussione videmus absolvendi facultatem competere etiam Vicario Episcopi secundum Cardin. *conf. 42. num. 3.* uti similiter videmus eandem facultatem competere Vicario Capitulari per Gl. in *c. unic. de major. & obed. in 6. v. juris.* Unde jam etiam inferitur competere hoc ipsi Vi-*

P. Louren. Vicarius Episc. Tract. 1.

cario sine speciali demandatione; cum competat Episcopo de jure ordinario, spectetque ad ejus jurisdictionem ordinariam.

Questio 126. An Vicarius sine speciali commissione absolvere possit excommunicatos ab Episcopo?

1. Respondeo affirmativè : Sbroz. *l. 2. q. 174. n. 9.* hanc dans rationem, quòd Vicarius habeat idem tribunal cum Episcopo, repræsentetque eandem personam, habeat etiam cognitionem causarum & jurisdictionem ordinariam, & potestatem absolvendi excommunicatos. Confirmat hoc ipsum ex *eo n. 10.* quòd subdelegatus absolvere possit excommunicatum per subdelegantem juxta Felin. in *c. pastoralis. de offic. Ordinar. n. 11.* Navar. in *manual. confess. c. 27. n. 5.* Quòdque Suffraganei absolvere possint à sententiis latis per Concilium provinciale juxta Archid. in *sum. 18. distinct. in finalibus verb. & Gemin. & Præposit. ab eo citatos.* in summa, quòd inferior possit absolvere excommunicatum in statutis Episcopi, nisi is sibi reservarit absolutionem juxta Duen. *Regulâ 252. circa medium.* Abb. Jo. And. & Immol. in *c. grave. de prob. Bottæ. de synod. Episcopali. a. 5. conclus. unic. per totam.*

2. Neque his obstat primò, quòd excommunicatus ad suum excommunicatorem debeat absolvendus remitti juxta *tex. c. pastoralis. §. preterea.* Nam textus ille, & *ibidem* Canonistæ loquuntur de excommunicatis à delegato, qui absolvi non possunt ab alio Judice vel Ordinario vel delegato; hic verò agamus de Vicario Episcopi, qui non diversus, sed idem Judex est, qui Episcopus, & gesta per eum dicuntur gesta per Episcopum, ut Gl. in *c. 1. de capell. Monachor. in 6. v. Episcopus.* Sbroz. *cit. q. 174. num. 16.* Neque obstat secundò, quòd qui non potuit condemnare, non possit etiam absolvere. Nam imprimis nihil urget in eo casu, ubi Vicarius æquè ac Episcopus potuisset excommunicare. Dein dato etiam, quòd Vicarius non potuisset excommunicare, eò quòd ei hæc potestas hic & nunc sublata, adhuc nihil evincit; siquidem respondet Sbroz. *loc. cit. num. 17.* regulam illam non habere locum, ubi habenti potestatem condemnandi, & absolvendi potestas condemnandi fuit sublata; eò quòd non propterea censetur quoque sublata potestas absolvendi juxta Gl. in *Clem. 1. de hæretic. v. contra eos.* & *ibidem* Canonistas & Ripam. in *l. 3. ff. de re judic. num. 11.* Menoch. *de arbit. Judic. q. 43. num. 29. & 31.* ubi declarat, hujusmodi communem sententiam veram esse, quando ratio sublata potestatis condemnandi non militat in absolvendo, sicut non videtur militare in Vicario Episcopi; quia habet idem auditorium & judicium, quòd Episcopus. Neque obstat tertio, quòd Episcopus excommunicando causam videatur à Vicario ad se avocasse; avocata autem causa ad Episcopum, suspensa sit jurisdictio Vicarii. Nam respondet Sbroz. *cit. num. 17.* quòd, licet suspensa sit potestas excommunicandi, non tamen suspensa sit potestas absolvendi, & per hoc videatur ab Episcopo derogatum causæ quòd ad speciem excommunicationis per illius avocationem, non autem quòd ad speciem absolutionis, argumento *c. studuisti. de constitut.*

3. Post hæc omnia tamen Sbroz. postquam *n. 9.* dixerat, sententiam, quòd Vicarius absolvere possit excommunicatum ab Episcopo, putare se veriorum, subjungit *n. 18.* se tamen non credere, quòd, quando

E

quando